

POSUDEK VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

JAN BRABOREC

MEZINÁRODNÍ ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

Datum odevzdání práce: červen 2015

I. Aktuálnost tématu a náročnost tématu

Diplomant si jako téma své diplomové práce vybral mezi studenty poměrně oblíbené a tedy poměrně často zpracovávané téma mezinárodního rozhodčího řízení. Díky rostoucímu počtu sporů, které jsou zejména v oblasti mezinárodního obchodního styku řešeny mimosoudně, zůstává téma mezinárodní arbitráže stále aktuální. Vyšší náročnost tématu je dána zejména specifiky mezinárodního rozhodčího řízení oproti vnitrostátnímu.

II. Kritéria hodnocení práce

Cílem diplomové práce je dle diplomanta „*vymezit postavení mezinárodního rozhodčího řízení v systému tuzemského práva, pojednat o jeho základních aspektech, blíže se věnovat problematice aplikace Evropské úmluvy o ochraně lidských práv na toto řízení a v neposlední řadě popsat úplný průběh mezinárodního rozhodčího řízení před Mezinárodním rozhodčím soudem v Paříži.*“ Diplomová práce, která má celkem 63 stran textu, je rozdělena do čtyř základních kapitol, které jsou dále bohatě členěny, úvodu a závěru. V první kapitole se diplomant věnuje vymezení pojmu alternativní řešení sporů s důrazem na mediaci, v kapitole druhé se autor zabývá již samotným rozhodčím řízením, vymezením pojmu, charakterem rozhodčího řízení, jeho výhodami, resp. nevýhodami, jeho dělením. Velmi zajímavá je podkapitola 2.2, kterou autor věnuje problematice charakteru rozhodčího řízení ve světle judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve vztahu k čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech. Třetí kapitola předkládané práce je věnována specifikům mezinárodního rozhodčího řízení. Poslední čtvrtá kapitola rozebírá organizaci a průběh rozhodčího řízení před Mezinárodním rozhodčím soudem při Mezinárodní obchodní komoře v Paříži. Výběr konkrétního, z mezinárodního pohledu, velmi významného stálého rozhodčího soudu, pro analýzu průběhu rozhodčího řízení, namísto obecného popisu, považuji za velmi vhodný.

Práce je systematicky strukturována, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují. Práce je zpracována rovněž na dobré stylistické úrovni. Je psána srozumitelně, občasně se objevují drobné jazykové chyby a překlepy (např. str. 36 „*týkající se rozhodčí řízení*“). Autor vychází jak z české, tak ze zahraniční odborné literatury, poznámkový aparát považuji za dostatečný. Autorovi bych vytkla, že poměrně často ve své práci uvádí faktická tvrzení, aniž by je opřel o příslušný zdroj. Např. na str. 29 autor uvádí, že počet ad hoc rozhodčích řízení v České republice je velmi malý, aniž by uvedl, jak k tomuto závěru dospěl. Obdobně na str. 50 autor uvádí, že nejtýpějšími spory v mezinárodní obchodní arbitráži jsou spory ze smluv kupních nebo smluv o půjčkách či o dílo, aniž by toto své konstatování opřel o příslušný zdroj, či na str. 39 autor bez dalšího uvádí, že Newyorskou úmluvu ratifikovalo přes 150 států. Na str. 42 se bez dalšího objevuje tvrzení, že v Evropě možnost uzavření rozhodčí smlouvy ústně připouští pouze jedna země – Norsko. Diplomantovi bych vytkla i zbytečné nepřesnosti: např. ne vždy úplné označení zákonů, které v práci uvádí (např. zákon o mediaci na str. 5), nebo např. nepřesné označení ESD, namísto SDEU (str. 22) či chybějící odkaz na příslušnou novelu ZRŘ na str. 29. Na str. 39 autor uvádí v souvislosti s mezinárodními smlouvami Sbíрку zákonů, od r. 2000 se však mezinárodní smlouvy vyhledávají ve Sbírce mezinárodních smluv.

Na str. 37 autor uvádí mezi prameny mezinárodního rozhodčího řízení unijní nařízení Brusel I, opravdu je možno tento unijní předpis označit za pramen právní úpravy rozhodčího řízení? Na str. 39 autor uvádí, že v případě dvoustranných smluv se ČR v minulosti zavázala ke třem druhům smluv. K takovému zúžení a uvedenému dělení mám výhrady, jakož i k následnému vymezení věcné působnosti smluv o právní pomoci.

Na str. 44 autor uvádí, že málokterá rozhodčí smlouva se řídí podle jednoho rozhodného práva. Toto konstatování by si určitě zasloužilo bližší vysvětlení.

Autor v předkládané práci pracuje zejména metodou deskriptivní a analytickou. Kladně hodnotím, že se autor nebojí vyjádřit svůj názor.

III. Případná další vyjádření k práci

Viz výše

IV. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Na str. 47 diplomant popisuje mechanismus určení rozhodce při nečinnosti jedné ze strany zakotvený v Evropské úmluvě o mezinárodní obchodní arbitráži. Je tato otázka upravena i v českém právním řádu, případně jak? Kdy by se pak aplikoval postup dle úmluvy a kdy dle případné zákonné úpravy?

Řadu nepřesností obsahuje podkapitola 3.4, která se týká určení rozhodného práva, podle kterého rozhodci postupují při rozhodování samotného sporu. Diplomant by se ke způsobu určení rozhodného práva v případě, že strany neprovedly volbu rozhodného práva, měl vyjádřit při obhajobě a uvést svá tvrzení v práci na pravou míru. Určitě nelze souhlasit s tím, že rozhodci volí mezinárodní smlouvu, dle které budou postupovat. Zejména by se diplomant měl při obhajobě vyjádřit k pravidlům pro určení rozhodného práva zakotvených v ZMPS a v Evropské úmluvě o mezinárodní obchodní arbitráži.

V. Doporučení práce k obhajobě

Diplomovou práci je i přes uvedené výhrady třeba hodnotit jako zdařilou. Diplomant prokazuje schopnost orientace ve zvolené problematice, práci pokládám za zcela způsobilou pro úspěšnou obhajobu.

VI. Navržený klasifikační stupeň

Práci předběžně hodnotím klasifikačním stupněm výborně až velmi dobře, konečný výsledek bude záviset na obhajobě.

V Praze dne 30. června 2015

JUDr. Mgr. Magdalena Pfeiffer, Ph.D.